

การพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุภัทสร บัวรุ่งสวัสดิ์^{1*} อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์² พงศธร มหาวิจิตร³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1. สร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประชากรในการวิจัยคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ(คุณศรีประเสริฐอุปถัมภ์) จำนวน 15 คน เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ 1. ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2. แผนการจัดการเรียนรู้ 3. แบบประเมินคุณภาพชุดการสอน 4. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 5. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน 6. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน

ผลการวิจัย พบว่า 1. ชุดการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.06/82.93 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2. ผลการทดลองใช้ชุดการสอนพบว่า 2.1 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษด้วยชุดการสอน มีค่าเท่ากับ 0.5993 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ร้อยละ 59.93 2.2 นักเรียนมีพฤติกรรมกระตือรือร้น สนุกสนาน และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 2.3 นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริงเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ เนื้อหาในชุดการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ชุดการสอนช่วยให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และช่วยสร้างมีคฤเทศก์เพื่อให้ความช่วยเหลือ และให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแก่นักท่องเที่ยว

คำสำคัญ : การพูดภาษาอังกฤษ ชุดการสอน การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

¹ นักศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: decha_999@hotmail.com

DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING SKILLS INSTRUCTIONAL PACKAGES ON TOURIST ATTRACTIONS IN PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA FOR LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS USING COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING AND LEARNING APPROACH

Suphatsara Bourungsawad^{1*} Udomluk Koolsriroj² Pongsathon Mahavijit³

Abstract

The purposes of the research were 1. to develop the English speaking skills instructional packages on tourist attractions in Phra Nakhon Si Ayutthaya for lower secondary school students using communicative language teaching and learning approach to meet the efficient criterion of 80/80; 2. to the results of the experiment on English speaking skills instructional packages on tourist attractions in Phra Nakhon Si Ayutthaya for lower secondary school students using the communicative language teaching and learning approach. The population of this study was 15 lower secondary school students at Chumchon Watsaded school. The instruments used in this research were 1. the English speaking skills instructional packages on tourist attractions in Phra Nakhon Si Ayutthaya for lower secondary school students using the communicative language teaching and learning approach; 2. the lesson plans; 3. the instructional packages quality assessment form; 4. the English speaking skills assessment form; 5. the observation form for the students' learning behaviors; 6) the interview form covering the student satisfaction toward the instructional packages.

The result of research showed that 1. the English speaking skills instructional packages on tourist attractions in Phra Nakhon Si Ayutthaya for lower secondary school students using the communicative language teaching and learning approach has efficiency equal to 83.33/83.86, meeting the 80/80 standard criterion; 2. the experiment result of the instructional packages found that 2.1 the effectiveness index of English speaking learning using instructional packages is equal to 0.5993 which showed an increase in student English speaking skills of 59.38%; 2.2 the students' behaviors were enthusiastic, and demonstrated enjoyment and confidence in speaking English; 2.3 the students think that outside classroom activities using real life situations are interesting and the contents of the instructional packages are highly suitable. They believe that the instructional packages helped develop English speaking skills that can create tour guides who can effectively assist and give tourism information to visitors in Phra Nakhon Si Ayutthaya province.

Keywords : Speaking English Language Teaching Set

¹ Master student Curriculum and Instruction Kasetsart University

² Main advisors Kasetsart University

³ Main advisors Kasetsart University

* Corresponding author, e-mail: decha_999@hotmail.com

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญ ในการใช้ติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวางและถือว่าเป็นภาษากลางของโลก เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ และการหาความรู้เพิ่มเติม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้คนทุกชาติได้อย่างมั่นใจ ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากล (International Language) สำหรับการติดต่อสื่อสารในสังคมปัจจุบัน (Mckay and Mckay, 2002) กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) ซึ่งนับได้ว่าสอดคล้องกับ Littlewood (2000) and Finocchiaro (1982) ที่ได้เสนอว่าวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คือ การพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายทางการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษข้างต้น ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้รับความนิยมนมากขึ้นทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จึงมีการเปิดรับบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษเข้าทำงานมากขึ้น ทำให้ผู้คนทุกระดับให้ความสนใจและเห็นความสำคัญในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานและในชีวิตประจำวัน (Her, 2007)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ปี 2012 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ (English-Speaking Year 2012) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้มากขึ้น โดยมีการกำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับ ทุกหน่วยงานจัดให้ใน 1 สัปดาห์ จะต้องมี 1 ชั่วโมง ที่ครูและนักเรียน ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันโดยใช้ภาษาอังกฤษ เช่น จัดชุมนุมภาษาอังกฤษ การฝึกนักเรียนเป็นมัคคุเทศก์ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และมีการจัดกิจกรรมให้หลากหลาย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้มันโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2557 คือส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นกรอบหลักที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทย โดยในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูผู้สอนจะต้องเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้นำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) มาใช้เนื่องจากการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพในการใช้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Nunan, 2004) และยังมีมุ่งพัฒนาผู้เรียน ในด้านการทำงานเป็นทีม ทำให้ผู้เรียนให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่ทางสังคมอีกด้วย (Day, 2011)

Canale and Swain (1980) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) ไว้ 4 องค์ประกอบดังนี้ 1.ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) คือ ความรู้ความสามารถด้านโครงสร้างของภาษาเกี่ยวกับการออกเสียง การสะกดคำ คำศัพท์ การสร้างโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์ 2.ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) คือ ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาโดยจะต้องใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม กับสังคม

3. ความรู้ความเข้าใจในการเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ของประโยค (Discourse Competence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาหรือถ้อยคำในการเขียนภาษา การสนทนา โดยให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน และเป็นที่เข้าใจได้ และ 4. ความสามารถทางด้านกลยุทธ์การใช้ภาษา (Strategic Competence) คือ ความรู้ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ นำมาใช้ในการสื่อสาร สนทนาจริงในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

อนึ่งปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง คือการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้จัดทำโครงการ “ส่งเสริมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี” เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาคการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้มีความพร้อมต่อการเติบโตและพัฒนาของการท่องเที่ยว และเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน ทั้งนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้เน้นให้ดำเนินการแบบบูรณาการกับกระทรวงศึกษาธิการ (การท่องเที่ยวสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2559) โดยดำเนินการสนับสนุน นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง มีประสบการณ์ตรง คิดวิเคราะห์ ทำงานเป็นทีม และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุขจากกิจกรรมที่สร้างสรรค์หลากหลายแหล่งข้อมูลที่คุณครูได้จัดประสบการณ์ให้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

นอกจากนี้ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประชากรส่วนหนึ่งประกอบอาชีพค้าขายกับชาวต่างชาติ ให้บริการ เช่น ร้านอาหาร ขายของที่ระลึก ขับรถรับจ้าง (ขับรถ ตุ๊ก ตุ๊ก) ซึ่งมีการเจรจาต่อรองซื้อขาย การถามเส้นทาง ตลอดจนการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่ วัตถุประสงค์ที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะได้เปรียบทางการค้า และเข้าใจความคิดของชาวต่างชาติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research)

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ (คุณศรี ประเสริฐอุปถัมภ์) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี (Young guide) จำนวน 15 คน

2. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ดำเนินสร้างชุดการสอน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 บทเรียน ดังนี้ บทเรียนที่ 1. Tourist Attractions in Ayutthaya 2. Activities in Ayutthaya 3. Accommodations in Ayutthaya

2.2 ดำเนินการประเมินคุณภาพชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาคะแนนคุณภาพของชุดการสอนโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3 ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้ 1. นำชุดการสอนไปหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (Individual Testing) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 2. นำชุดการสอนไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 3. นำชุดการสอนไปหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพชุดการสอน E_1/E_2 จากนั้นนำชุดการสอนไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มประชากร

2.4 ดำเนินการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยชุดการสอน โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.5 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แล้วสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

2.6 ดำเนินการพานักเรียนไปฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนเพื่อบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

2.7 ดำเนินการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/ 83.86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลการทดลองใช้ชุดการสอนมี 3 ข้อดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.5938 แสดงว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 59.38

2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ 1. ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในชั้นเรียน 2. ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.2.1 ผลการสังเกตพฤติกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนตั้งใจเรียนเอาใจใส่ ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมกับการเรียนในชั้นเรียนทุกกิจกรรม ปฏิบัติตามในสิ่งที่ครูผู้สอนให้ลงมือปฏิบัติอย่างมั่นใจ จดบันทึกระหว่างครูสอน ถามครูผู้สอนเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจบทเรียน และกล้าตอบคำถามที่ครูผู้สอนถามอย่างมั่นใจ ผลการสังเกตพฤติกรรมที่ควรปรับปรุงในชั้นเรียน พบว่า ในช่วงแรกนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าสนทนากับเพื่อนในชั้นเรียน นักเรียนส่วนน้อยขาดความกระตือรือร้นในการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ และนักเรียนส่วนน้อยเขินอายไม่กล้าตอบคำถามที่ครูผู้สอนถาม

2.2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออก สนุกสนาน และมีความมั่นใจในขณะสนทนากับชาวต่างชาติ กล้าตอบคำถามและถามคำถาม ตั้งใจฟังในขณะที่ชาวต่างชาติพูดหรือถามคำถาม และจดบันทึกคำศัพท์และประโยคที่ตนเองไม่เข้าใจ ผลการสังเกตพฤติกรรมที่ควรปรับปรุงนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ในช่วงแรกนักเรียนบางคนขาดความมั่นใจในการสนทนากับชาวต่างชาติ ไม่กล้าแสดงออก และเขินอายไม่กล้าพูดกับชาวต่างชาติ

2.3 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านรูปแบบกิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านความเหมาะสมของเนื้อหาในชุดการสอน ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และด้านการนำชุดการสอนไปใช้ประโยชน์ต่อจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นดังต่อไปนี้ ประเด็นที่ 1 ด้านรูปแบบกิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ในบรรดา กิจกรรมการสอนที่จัดขึ้นโดยใช้ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ เพราะได้มีโอกาสสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ได้เล่าประวัติวัด อธิบายกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ชาวต่างชาติฟัง นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน กล้าแสดงออกและกล้าสนทนามากขึ้น ประเด็นที่ 2 ด้านความเหมาะสมของเนื้อหาในชุดการสอน พบว่า 1) เนื้อหาในบทเรียนมีความเหมาะสมในระดับมาก เพราะเนื้อหาเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของนักเรียน และสามารถนำไปใช้สนทนาในชีวิตประจำวันได้ 2) เนื้อหาในบทเรียนเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ช่วยเหลือผู้ปกครองในการประกอบอาชีพได้ ประเด็นที่ 3 ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า 1) ชุดการสอนช่วยให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น 2) นักเรียนสามารถสนทนาประโยคเกี่ยวกับการบอกทิศทาง การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การถาม-บอกราคาสินค้าได้ดีกว่า การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่พัก ประเด็นที่ 4 ด้านการนำชุดการสอนไปใช้ประโยชน์ต่อจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักเรียนมีความเห็นว่าชุดการสอนช่วย

สร้างมัลติมีเดีย เพื่อให้ความช่วยเหลือและให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แก่นักท่องเที่ยว

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/83.86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แสดงว่าชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นชุดการสอนฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะเนื้อหา ภาพประกอบ แบบทดสอบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และสื่อที่ใช้ในชุดการสอนนี้มีบริบทตรงกับท้องถิ่นของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย และตรงกับสิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2550) Good (1973) และ Gordon (1973) ซึ่งกล่าวว่าชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ครูสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กุศยา แสงเดช (2545) พรณิภา อังศุลภา (2551) คือชุดการสอนช่วยเสริมและกระตุ้นความสนใจผู้เรียนแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถความถนัดของตนอีกด้วย

2. ผลการทดลองใช้ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 3 ข้อดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ปรากฏว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 59.38 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนในชุดการสอนนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยนำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน และนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง แล้วนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับที่กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ได้ประกาศให้มีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มุ่งเน้นไปที่ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นกรอบหลักที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ และยังสอดคล้องกับ Johnson & Morrow (1981) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าวิธีการสอนที่น่าสนใจซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี คือ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง

มากกว่ากิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพราะว่ามีนักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในสถานการณ์จริง ได้สัมผัสกับบรรยากาศใหม่ๆ ได้เผชิญหน้ากับสถานการณ์จริงที่มีความหลากหลาย จึงทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น รู้สึกมั่นใจ และกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับ Bonwell (1991) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 (Active learning) จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำไป และสอดคล้องกับ Newman (1995) ซึ่งกล่าวไว้ว่าการเรียนการสอนตามสภาพจริง (Authentic instruction) ครูผู้สอนควรจัดการเรียนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภายใต้ ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ข้อมูลความรู้ประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มานำไปใช้ในสถานการณ์จริงอย่างมีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงกิจกรรมการเรียนการสอนไปสู่ชีวิตจริง

2.3 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ปรากฏว่านักเรียนชอบชุดการสอนในระดับมาก ชอบกิจกรรมนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง และชุดการสอนนี้สามารถสร้างมโนทัศน์น้อยเพื่อให้ความช่วยเหลือให้นักท่องเที่ยวได้ เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนจากชุดการสอนนี้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (Meaningful) เช่น นักเรียนช่วยพ่อแม่ ค้าขายอาหาร ของที่ระลึก การให้บริการเช่ารถจักรยาน การบริการรถรับจ้าง (รถตุ๊ก ตุ๊ก) กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งเป็นการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพของครอบครัวของนักเรียน ซึ่งอยู่ในท้องถิ่นของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สอดคล้องกับที่กระทรวงศึกษาธิการ (2555) ได้ประกาศให้ปี พ.ศ. 2555 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ" (English-Speaking Year, 2012) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้มากขึ้น โดยมีการกำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับ ทุกหน่วยงานจัดให้ใน 1 สัปดาห์ จะต้องมี 1 ชั่วโมงที่ครูและนักเรียน ได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันโดยใช้ภาษาอังกฤษ เช่น จัดชุมนุมภาษาอังกฤษ ฝึกนักเรียนเป็นมัคคุเทศก์ โดยเริ่มดำเนินการกับโรงเรียนนำร่องก่อน และขยายไปยังโรงเรียนต่างๆ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนต้องมีความสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) ระบุว่าหลักพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) จะต้องมีการฝึกหรือพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว ให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อยกระดับการบริการการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ในการนำชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการจัดการเรียน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ ครูผู้สอนควรนำรูปแบบและกิจกรรมต่างๆ ของชุดการสอนนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาอื่นๆต่อไป และควรปรับเรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของตนเนื่องจากทุกกิจกรรมในชุดการสอนนี้สามารถยืดหยุ่นเรื่องเวลาได้

นอกจากนี้ครูผู้สอนควรมอบหมายให้นักเรียนนำเนื้อหาในชุดการสอน เช่นข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ไปศึกษาฝึกซ้อม และค้นคว้าเพิ่มเติมข้อมูลเหล่านั้นหลังจากเลิกเรียนอีกด้วย

2. ครูผู้สอนควรให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงผลของการสื่อสารภาษาอังกฤษ ว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ครูผู้สอนควรรวบรวมข้อผิดพลาดที่นักเรียนส่วนใหญ่มักใช้ผิดบ่อยครั้ง ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนในภาพรวมเพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

3. แม้ว่าการเรียนรู้นอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออก สนุกสนาน มีความมั่นใจในการให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ แต่ก็มีข้อจำกัดและข้อพึงระวังหลายอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องความปลอดภัยสำหรับนักเรียน ครูผู้สอนควรกำหนดให้นักเรียนแต่งกายด้วยชุดนักเรียน มีป้ายคล้องคอเพื่อบ่งบอกให้ทราบว่าป็นนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม และแนะนำนักเรียนให้งดการถ่ายภาพคู่กับนักท่องเที่ยว ตลอดจนงดการให้หรือขอข้อมูลส่วนตัว เพื่อความปลอดภัยของนักเรียนและเพื่อความไว้วางใจของนักท่องเที่ยว

4. เพื่อป้องกันปัญหาการละเมิดการทำงานของมัคคุเทศก์และบริษัททัวร์ของนักท่องเที่ยว ครูผู้สอนควรติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ท่องเที่ยวที่จะนำนักเรียนไปฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารล่วงหน้า และควรชี้แจงให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทุกคนทราบทุกครั้ง ก่อนที่นักเรียน จะฝึกสนทนาหรือให้ข้อมูล นอกจากนี้ครูผู้สอนควรมีความรู้ด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural communication) และให้ความรู้กับนักเรียนก่อนนำนักเรียนไปฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนในสถานการณ์จริง ณ แหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งควรให้คำแนะนำกับนักเรียนให้ไปฝึกพูดและให้ข้อมูลเฉพาะกับนักท่องเที่ยวที่สะดวก หรือมีเวลาพอที่จะคอยรับฟังข้อมูลและตอบคำถามกับนักเรียนเท่านั้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับศึกษาอาชีวศึกษา. แหล่งที่มา: http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=36904&Key=news_act, 18 สิงหาคม 2559.
- กระทรวงศึกษาธิการ, (2559). คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- การท่องเที่ยวสำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. แหล่งที่มา: <http://www.service.nso.go.th/nso/web/statserie23>, html., 30 มิถุนายน 2559.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 2. แหล่งที่มา: <https://www.slideshare.net/SomchaiVisasmongkolc/2-2560-2564>, 3 ตุลาคม 2560.
- กุศยา แสงเดช. (2545). ชุดการสอนคู่มือครูพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2550). ชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15. (เอกสารการสอน). พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรรณีญา องสุลาภะ. (2551). ความหมายของชุดการสอนหรือชุดการเรียน. แหล่งที่มา: <http://learners.in.th/blog/eti3501-pannipa/180265>., 16 สิงหาคม 2559.

- Bonwell, J.A. E. (1991). Active Learning: Creating Excitement in the Classroom. ERIC Digest. Washington D.C.: ERIC Clearinghouse on Higher Education, 1991.
Available Source: [http:// www.addkute3.com/wp-content/uploads/2012/11/](http://www.addkute3.com/wp-content/uploads/2012/11/)
October 2, 2017.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.
- Day, A. 2011. Drama Sessions for Primary School and Drama Clubs. New York: Routledge.
- Finocchiaro, M. 1982. "Reflection on the Past , the Present , and the Future ." English Teaching Forum.
- Good, C.V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Gordon, L. (1973). Module on Modules O-A. Florida: Department of Education
- Her, J. M. (2007). The Globalization of English : Its impact on English Language Education in the Tertiary Education Sector in Taiwan. Doctor of Philosophy Thesis in Applied Linguistics University of Waikato.
- Johnson, K & Morrow. 1981. Communication in the Classroom. London : Longman.
- Littlewood, W. (2000). Communicative Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- McKay, S. L., and McKay, S. (2002). Teaching English as an International Language: An introduction to the Role of English as an International Language and Its Implications for Language Teaching. Oxford University Press.
- Newman, R. (1995). Student help-seeking during problem solving: Effect of grade, goal and prior achievement. *American Education Research journal*, 32, 352-376
- Nunan, D. (2004). Task-based language teaching. Cambridge, UK ; New York, NY : Cambridge University Press.